

future specialists are laid and developed but also their basic, social, spiritual, and creative qualities are formed [1].

That is, the teacher should be not only a developer of training courses and a consultant on the work on educational platforms but also a mentor who can increase the motivation of students to study a foreign language, help to form their qualities and unleash their creative potential.

REFERENCES

1. Булах І.С., Долинська Л.В. (2002) Психологічні аспекти міжособистісної взаємодії викладачів і студентів. / Навчально-методичний посібник. К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова.
2. Кухаренко В.М. (2007) Дистанційне навчання. Енциклопедичне видання: навч.-метод. посіб. К.: ТОВ Редакція «Комп'ютер».
3. Scherl A. (2012) Interactive knowledge networks for interdisciplinary course navigation within Moodle, Adv. Physiol. Educ.

Берестова Алла Анатоліївна
старший викладач, НФаУ, канд. філол. наук,
e-mail: alla19682802@gmail.com

Лисенко Наталя Олександрівна
доцент, НФаУ, канд. філол. наук, доцент,
e-mail: natalilisenko1977@gmail.com

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ПРОФІЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ВИШУ

Начасним, як ніколи, у контексті сьогочасних подій, які переживає Україна, постає питання становлення громадянського суспільства. Важливу роль у вихованні свідомих громадян, представників української інтелігенції, майбутніх фармацевтів, біотехнологів, фізичних терапевтів, які прагнуть добробуту для своєї країни, готові працювати заради її розвитку, спроможні до прийняття рішень виробничого та суспільно-політичного характеру, покладається на виш.

Головне завдання вищого навчального закладу – розкриття потенційних можливостей і здібностей здобувачів та їх підготовка до професійного життя. Виш повинен давати їй не тільки спеціальні вміння і навички, а й сприяти гармонійному розвитку особистості, учити спілкуватися зі світом, розуміти сучасний соціум.

Для організації професійної діяльності важливою є загальнокультурна компетенція, основу якої складають національно-культурне надбання народу. Для формування загальнокультурної компетенції у здобувачів сприяє вивчення дисциплін гуманітарного циклу. Ведення будь-якої діяльності у суспільних сферах неможливі без такої компетенції, як мовна, оскільки вільне володіння українською мовою потрібне для взаємодії у національному середовищі, а іноземною, зокрема англійською, – для налагодження й підтримки міжнаціональних контактів.

Отже, мова, будучи засобом спілкування, обміну інформацією та досвідом, є найефективнішим знаряддям набуття усіх суспільно значимих компетенцій, формування ціннісних орієнтацій здобувачів вищої освіти. В освітньо-виховному процесі мова – невід’ємна складова, яка бере участь у розвитку інтелектуального, культурного й творчого потенціалу особистості. Загальномовна культура, світогляд, моральні цінності, які формуються під час навчання, згодом трансформуються в життєдіяльності кожної окремої людини в конкретні моделі поведінки й мовлення.

Освітні компоненти «Українська мова (за професійним спрямуванням)», «Культура наукової мови», «Мова сучасного наукового тексту» у фармацевтичному виші реалізують *компетентісний, комунікативно-діяльнісний та особистісно орієнтований* підходи до навчання української мови, що відповідає сучасним суспільним запитам. *Компетентісна* модель навчання української мови набуває суспільної значущості, а тому потребує глибокого осмислення й широкого розгляду пов'язаних з нею питань. Компетентісний підхід до навчання мови включає низку понять, на яких ґрунтується мовленнєва діяльність студентів й відбувається формування їхньої

комунікативної компетенції. Опанування мови і навчання мовленню мають бути спрямовані на ті види мовленнєвої діяльності, які органічно вписуються у процес навчання у виші і подальше виконання службових обов'язків у професійній сфері.

В основі *комунікативно-діяльнісного* підходу у навчанні мови у виші лежить постійна комунікативна взаємодія студентів як суб'єктів навчально-пізнавальної діяльності. Базовими поняттями комунікативно-діяльнісного підходу є позитивна мотивація мовленнєвої діяльності, культура спілкування. Слід підкреслити, що з позиції комунікативно-діяльнісного підходу спілкування – це не лише ефективна комунікація, але й обмін цінностями, знаннями, взаємодія та взаєморозуміння між співрозмовниками, основа розвитку найважливіших професійних якостей майбутніх спеціалістів, їх пізнавальних інтересів та творчих здібностей.

Особистісно орієнтований підхід – спрямування навчального процесу на забезпечення розвитку й саморозвитку особистості студента з урахуванням його здібностей як суб'єкта пізнання й навчальної діяльності. Основними ознаками цього підходу є: системність і всеохопність усіх етапів; орієнтування на самостійну роботу та пошук, диференціювання завдань; вибірковість форм та методів виконання завдань; занурення в ситуативні завдання; атмосфера доброзичливості та прояв уваги.

Реалізація мовної підготовки у нашому виші відбувається через освітні мовні компоненти за умови поєднання й системного впровадження трьох підходів. Особистість, як суб'єкт навчального процесу, формуватиме ціннісне сприйняття світу, засвоюватиме поведінкові норми, набуватиме діяльнісного досвіду й демонструватиме готовність до самостійного життя. Прививаючи любов до української мови, ми отримаємо національно свідомих, мовленнєво компетентних фахівців, що зможуть досягти особистісного й професійного самовизначення та домогтися самореалізації.